

Вусик Г. Л.

Бердянський державний педагогічний університет

Рула Н. В.

Бердянський державний педагогічний університет

ХУДОЖНІ ЗАСОБИ ТВОРЕННЯ КОМІЧНОГО В ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО

У статті розглянуто функціонування художніх засобів творення комічного в промовах Президента України Володимира Зеленського.

Сьогодні політичний дискурс став одним із поширених об'єктів досліджень у лінгвістиці, змінюються сучасні тенденції до трансформації політичних стереотипів, які усіляко модифікують етичні принципи політичного спілкування та сталі норми політичної культури.

Уперше, представлено комплексний опис художніх засобів творення комічного, що беруть участь у формуванні основних комунікативних рис мовлення Володимира Зеленського.

Маємо зазначити, що в політичному просторі промов, мовлення Президента країни – це впорядкована послідовність слів, яка представлена аудиторії, яка має конкретну психологічну, соціальну та практичну мету.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що фактичний матеріал може бути використаний для роботи журналістів, політологів, фахівців із громадських зв'язків, політтехнологів, які займаються роботою з текстом.

У результаті дослідження з'ясовано, що постійні зміни в політичному житті України впливають на мовлення публічних виступів Президента.

Політичний дискурс найбільш репрезентативний у плані вияву набору можливих художніх засобів, тому наше дослідження виконано на матеріалі політичного мовлення Президента України Володимира Зеленського.

Пропонована стаття відкриває перспективи подальших напрацювань і може стати матеріалом для написання подальших наукових розвідок щодо особливостей промов Володимира Зеленського.

Ключові слова: Президент України Володимир Зеленський, публічний виступ, політичне мовлення, промова, засоби комічного, гумор, сатира, іронія, самоіронія, сарказм, комічний ефект.

Постановка проблеми. У сучасній лінгвістиці активізувалися дослідження з питань вивчення специфіки політичного мовлення, бо ефективний політичний виступ допомагає встановити контакт із електоратом, засвідчити, що народний обранець розуміє потреби аудиторії. Публічне мовлення – особливий вид маніпуляції суспільною думкою.

За умови доречного використання художніх засобів творення комічного, українські політики можуть сформувати думку людей, досягти цілей, і переконати їх діяти в інтересах певної політичної сили.

Комічне завжди було одним із предметів лексичного дослідження в мовознавстві. Упродовж століть ми спостерігаємо, як змінюється менталітет, розуміння комічного ефекту, його форми та засоби. Через певні прийоми вираження комічного, стиль автора стає унікальним і неповторним.

В основі комічного спостерігається суперечність між новим і старим, між тим, що народжується, і тим, що відмирає. Художні засоби творення комічного – ефективна політико-комунікаційна технологія, яка використовується для маніпуляції, зняття напруги і конфліктності, привернення уваги, підвищення рівня політичної культури.

Сучасний світ неможливо уявити без чотирьох антропоцентрів, завдяки яким існує гумористична комунікація: людини, що спілкується, людини, що творить, людини, що грає, людини, що сміється. Саме тому питання дослідження художніх засобів творення комічного в політичних промовах Президента України Володимира Зеленського набувають сьогодні особливої актуальності.

Аналіз досліджень. Довгий час проблему комічного та трагічного досліджували естети та

літературознавці [6, с. 256]. Естетика Аристотеля є початком теоретичного осмислення комічного, осміювання вад і певних слабкостей людей. Щоб не викликати гнів, демонструвалася кумедна ситуація, де об'єкт висміювання зображувався в незвичній ситуації.

Усебічний розгляд комічного як культурного феномену став можливим завдяки фундаментальним працям сміхових традицій Європи (М. Бахтін, Т. Рюміна, О. Фрейденберг) і Давньої Русі (А. Панченко, Ю. Лотман).

Висвітлено історико-культурні аспекти комічного та його різновидів: *сатири* (Р. Елліотт, Л. Єршов, Е. Нокс); *іронії* (І. Арутюнова, Ю. Білодід, О. Брюханова, К. Воробйова, Н. Ніколіна, С. Походня; *гумору* (А. Карасик, У. Пепічелло, Р. Вейзберг, В. Раскін, В. Фрай).

Згодом комічне стає предметом зацікавлення лінгвістів. Мовознавці починають досліджувати тексти з комічним ефектом (гра слів, каламбур, анекдот, усмішка, гумореска, пародія), у яких уся структура підпорядкована створенню комічного ефекту. Закономірним розвитком цих досліджень стало введення в лінгвістичний обіг терміна «комічна ситуація» (Т. Рюміна).

О. Калита вказує, що характерними ознаками комічної ситуації виступають: гумористична тональність спілкування; наявність певних моделей сміхової поведінки, які є прийнятими у певній лінгвокультурі; комунікативні наміри учасників спілкування відійти від серйозного спілкування [5].

Л. Анучина [1], О. Калита [4], А. Островська [7] вважають, що формами комічного є сатира, гумор, іронія, а О. Шумейко [10] додає ще й сарказм. Гумор є доброзичливим різновидом комічного, на відміну від гострого (сарказм, сатира) та перехідного (іронія) [2].

Сучасні українські політики демонструють уміння веселити чи шокувати аудиторію, намагаючись підвищити власний рейтинг.

Проаналізований матеріал засвідчує, що найбільш ефективні засоби впливу:

– *гумор* – доброзичливий різновид комічного, розглядається як культурний, психічний, моральний, естетичний, інтелектуальний феномен. Постає дієвим конфронтаційним інструментом у політичному просторі. Він виникає внаслідок несумісності між очікуванням слухача й тим, що відбувається в результаті (викликає радісний сміх);

– *іронія* – займає проміжне місце між гумором і сатирою. відтворює глузливо-критичне ставлення митця до предмета зображення;

– *сатира* носить гострокритичний характер, гнівно засуджує та висміює вади людей, суспільства.

Зі зміною технологій політичної комунікації, розширенням ідеологічного спрямування українського політичного дискурсу, комічний ефект є риторичною технікою, яка активно набирає обертів.

Мета статті. Дослідження художніх засобів творення комічного в політичних промовах Президента України Володимира Зеленського.

Виклад основного матеріалу. Характерними ознаками мовлення Президента України Володимира Зеленського є емоційність, насиченість художніми засобами та стилістичними фігурами, алюзіями, засобами комічного, що утворює його прагнення до максимального використання можливостей слова, новизни висловлювання.

Використання видів комічного – невід'ємний елемент успішного публічного виступу, зокрема політичного. Володимир Зеленський у своїх промовах використовує такий стилістичний прийом у різних його проявах і з різною комунікативною метою. Почасти комічне – це найбільш вдала форма для вираження думок, настроїв, почуттів.

Особливе значення для вираження стилістичних відтінків комічного має контекст і підтекст. Гумор, який «більш схиляється до універсальної посмішки, доволі часто розповсюджується і на того, хто сміється» [8, с. 60], простежуємо в інавгураційній промові Володимира Зеленського: *Після моєї перемоги на виборах мій шестирічний син сказав: «Та! По телевізору кажуть, що «Зеленський – Президент...». Виходить, що... я... теж Президент?!»* (20 травня 2019 року). Створення подібної комічної несподіванки в розвитку сюжету, діях і висловлюваннях спікера є однією зі шляхів реалізації гумору. На думку В. Самохіної, «гумор – це не зміст і значення, це – ефект, який виникає як результат його інтерпретації» [9, с. 52]. Саме такого глибинного ефекту прагне спікер, коли переповідає діалог із сином. Він про це відкрито говорить у подальших словах: *І тоді це прозвучало як жарт, але згодом я зрозумів, що насправді це істина. Тому що кожен з нас Президент* (20 травня 2019 року).

У публічних виступах періоду повномасштабної російсько-української війни гумору як доброзичливого сміхові майже не відведено місця, натомість почастішали використання іронії та сарказму. Зрідка Володимир Зеленський може звертатися до гумору, проте він все ж таки має іронічний відтінок. Зокрема у новорічному привітанні Прези-

дент України згадує гумористичні випадки про звитяги пересічних громадян проти ворога: *Як наші люди зупиняли колони їхньої техніки. Як дід зупиняв руками танк. Як жінка збила дрон банкою помідорів. Як в окупації крали ворожі танки, БТри, гелікоптер, снаряди. Як збирали за години на «Ловців Шахедів», морські дрони, броньовики, швидкі й «Байрактари»* (31 грудня 2022 року). Саме такі історії, у яких порушено змістовне поєднання, коли йдеться про явища, які, здавалося б, не можна поєднати, є ще одним шляхом реалізації гумору.

Як зазначали вище, у промовах Президента України після 24 лютого 2022 року вибір зроблено саме на користь іронії та сарказму як потужних засобів експресії через комічне. Так, говорячи про ворога, Володимир Зеленський висловлює глузливо-критичне ставлення до таких предметів зображення:

– російська армія, втрати на війні, бойові дії: *А тому на сході та заході, на півдні, півночі і в центрі наш народ героїчно б'ється за ці принципи й другу статтю нашої Конституції. Стримує **другу армію світу*** (28 червня 2022 року); *Як наші воїни з перших днів розносять цю **«другу армію світу»*** (31 грудня 2022 року). Визнання російської армії як другої в світі, якого дотримувалась світова спільнота, тепер стало об'єктом для кепкування й приниження. Це словосполучення активно використовують в українському інформаційному просторі винятково з іронічним підтекстом; *Росія за минулі 30 років не втратила стільки авіаційної техніки, скільки за ці 13 днів в Україні* (8 березня 2022 року); *Окупант чекав на гостинний прийом, а отримав шалений спротив. Зустріч не хлібом-сіллю, а «Стугоною» і «Джавелінами», «Байрактаром» і «Нептуном», «Вільхою» і «Хаймарсами»* (28 червня 2022 року); *Вони хочуть зруйнувати ще Одесу. Але побачать лише дно Чорного моря. Бо вони – дно* (3 березня 2022 року);

– законодавство Російської Федерації: *У нас право на протест, збори та демонстрації – це конституційна стаття, а в когось – кримінальна* (28 червня 2022 року);

– символіка країни-агресора: *Наш герб – знак Княжої Держави Володимира Великого. Це тризуб. Не двоголові пташки. Тому що тут таке не злітає* (28 червня 2022 року) – у цьому прикладі іронія перетворюється на гостре висміювання.

Дошкульні засоби комічного використовує Володимир Зеленський і в російськомовних зверненнях до ворожого війська зокрема та росій-

ського народу загалом. Так, у виступах Президента України знаходимо іронію, сарказм щодо таких явищ, як-от:

– особистісні характеристики Путіна, його дії та рішення як лідера держави: *Ваш лідер хочет показать, что у него за спиной военные, что он – впереди. Но он как раз прячется. Прячется за военными, за ракетами, за стенами своих резиденций и дворцов* (1 січня 2023 року) – спікер відкрито вказує на суб'єкта; *Оба наши предложения руководители вашей страны, видимо, не услышали... Там, где они, видимо, глубоко и не слышно* (5 січня 2023 року) – у словах Володимира Зеленського прихований підтекст про те, що Путін ховається в бункері, що принизливо для голови держави;

– дії прибічників Путіна: *324 дні полномасштабной войны, а как все изменилось для России... Они там уже гризутся між собою за те, кому приписать какое тактичне просування* (13 січня 2023 року).

– дії та погляди російського народу: *Нужно, чтобы граждане России нашли в себе смелость хотя бы на 36 часов хотя бы во время Рождества освободиться от своего позорного страха перед одним человеком в Кремле. Ваш страх перед ним уничтожает вашу страну, которая тоже уже глубоко... но не в бункере* (5 січня 2023 року) – Володимир Зеленський намагається донести росіянам, що держава ≠ президент, що не йому одному приймати рішення про майбутнє народу;

– дії військових: *Иди домой. К себе домой. Защищать своих русскоязычных людей. Не по всему миру. А у себя дома – там тоже немало, около 150 миллионов. А тут... Слава Україні!* (3 березня 2022 року); *И война закончится тогда, когда ваши солдаты или уйдут, или мы их выгоним. Так что пусть забирают унитазы – они им в пути понадобятся – и возвращаются к себе. За нашу границу. От 1991 года* (5 січня 2023 року).

Іронія та сатира спрямовані не тільки на Російську Федерацію, але й на лідерів міжнародної спільноти та організації, викриття їх бездіяльності чи підтримки агресора. Іронія може критися у звичайній констатації фактів: *За відмову від третього у світі ядерного потенціалу Україна отримала гарантії безпеки. Тієї зброї у нас немає. Безпеки у нас немає також* (19 лютого 2022 року). Іноді цей вид комічного підкріплений натяками: *Україна хоче миру. Європа хоче миру. Світ каже, що не хоче воювати, а Росія – що не хоче нападати. Хтось із нас бреше* (19 лютого 2022 року); *Я не називаю вас поіменно – не хочу, щоб деяким*

іншим країнам було соромно. Але – це їхня справа, це їхня карма. І це на їхній совісті (19 лютого 2022 року). Володимир Зеленський може іронізувати через символи та порівняння: *Але ви – ніби знову за стіною. Так, не Берлінською. Але посеред Європи. Між свободою і неволею. І стіна ця міцнішає з кожною бомбою, яка падає на нашу землю, на Україну. З кожним рішенням, яке не ухвалюється заради миру. Не ухвалюється вами, хоча може допомогти* (17 березня 2022 року); *Ми допомогли Європі й більшості країн світу відчувати, що бути нейтральними зараз – це бути, вибачте, аморальними* (28 грудня 2022 року).

Володимир Зеленський, цитуючи лідерів країн, може висміювати й нівелювати значення цих слів: *Три роки тому саме тут Ангела Меркель сказала: «Хто підбере уламки світового порядку? Тільки всі ми разом». Аудиторія аплодувала стоячи. Та, на жаль, колективні овації не переросли в колективні дії. І зараз, коли світ говорить про загрозу великої війни, постає питання: а чи лишилося що підбирати?* (19 лютого 2022 року) – Президент України використовує риторичне запитання для посилення ефекту; *Я звертаюся до вас від усіх, хто чув, як щороку політики кажуть: «Ніколи знову». І хто побачив, що ці слова нічого не варті* (17 березня 2022 року).

Вершиною цитування з метою гострого висміювання та боротьби з явищем є повторення уривку Путіна, сказані в Мюнхені у 2007 році та на Генасамблеї ООН у 2015 році: *Это может привести к обрушению всей архитектуры международных отношений. Тогда у нас действительно не останется никаких правил, кроме права сильного. Это будет мир, в котором вместо коллективной работы будет главенствовать эгоизм, мир, в котором будет всё больше и больше диктата, и всё меньше равноправия, меньше реальной демократии и свободы. Ведь что такое государственный суверенитет? Это прежде всего вопрос свободы, свободного выбора своей судьбы для каждого человека, для народа, для государства* (23 вересня 2021 року). Посилення ефекту відбулося за рахунок того, що Володимир Зеленський лише після цитати повідомив, що це слова не його, а лідера країни-агресора, хоч вони й протилежні діям остнього.

Іноді іронія замаскована зовнішньою серйозністю сказаного, коли спікер говорить про явища, ситуації дійсності, але насправді розкриває первісний, обернений зміст: *За десять місяців цього року ми допомогли всім. Ми допомогли Заходу віднайти себе знову, повернутися на глобальну арену*

й відчувати, наскільки Захід переважає. Ніхто на Заході вже не боїться й ніколи не буде боятися Росії. Ми допомогли Євросоюзу набутти справжньої суб'єктності. Допомогли Європі відчувати себе не кількома чемпіонатами з командами різного рівня, а однією сильною командою, яка разом з усім вільним світом бореться за цю важливу перемогу (28 грудня 2022 року). Говорячи це, Володимир Зеленський іронізує та наголошує, навпаки, на невпевненості, страхові Заходу, ідейній розпорошеності Євросоюзу.

Володимир Зеленський у зверненні до світових лідерів використовує й прийом самоіронії через введення займенників *нам, ми*, метою якого є боротьба з бездіяльністю окремих країн: *А головне – нам бракує сміливості. Бо ми діємо не як лідери, а як політики. Які просто бояться, що колись людство запитає про все це. І лишають собі шлях відходу – а ми нічого вам і не обіцяли. Ми не обіцяли подолати голод. Ми сказали, що докладемо всіх зусиль для подолання. Ми не обіцяли, що здолаємо зміну клімату. Ми обіцяли активізувати нашу взаємодію для подолання зміни клімату. Якщо поррахувати, на ці «ми рішуче налаштовані», «ми підтвердили спільну зацікавленість у подоланні», «ми домовились суттєво посилити співпрацю» – скільки ми витратили часу, паперу, енергії?* (23 вересня 2021 року). Останні цитування глав держав без вказівки авторства, що оформлені у вигляді риторичного питання, знецінюють ці слова, їх зміст.

Комічний ефект у промовах Володимира Зеленського досягається через широкий арсенал художніх засобів та стилістичних фігур на лексичному й синтаксичному рівнях.

Зокрема у своїх промовах Президент України може іронізувати в метафоричному ключі: *Немає такого бункера, щоб пережити відповідь від Бога* (3 березня 2022 року). Лексема *бункер*, яку вже згадували вище, символізує страх, презирство та асоціюється винятково з главою країни-агресора.

Для дошкульного висміювання вад спікер використовує порівняння: *І сьогодні ООН – як супергерой на пенсії, який забув, що він міг зробити* (23 вересня 2021 року). Такий модифікований образ із гумористичним значенням Володимир Зеленський використовує з метою увиразнення, посилення сказаного.

Президент України використовує евфемізацію, аби за допомогою маскувальних слів замінити нецензурну лексику: *Українські воїни звільнили Зміїний, і відтоді кожен окупант знає, яку єдину*

відповідь він почує від українців на будь-які свої зазіхання (28 червня 2022 року).

Володимир Зеленський почасти використовує характеристики, які суперечать одна одній, стають інструментом іронії або сарказму: *ООН, яка має захищати мир і світову безпеку, не може захистити себе. Коли порушується її Статут. Коли один із членів Радбезу ООН анексує територію однієї із засновниць ООН* (19 лютого 2022 року). Іноді спікер використовує катахрезу, поєднуючи несумісні речі: *Це стосується й НАТО. Нам кажуть: **двері відкриті**. Але поки що **стороннім вхід заборонено*** (19 лютого 2022 року); *Виявилося, що в статтях про **рівність**, як у рекламі, є зірочки й напис дрібним шрифтом: «Всі ми люди, всі ми – в одному човні, але рятувальні шлюпки спочатку отримають **пасажирів 1-го класу**»* (23 вересня 2021 року).

Для підсилення враження та більшої переконливості Володимир Зеленський використовує антитезу. Цей стилістичний прийом реалізований за допомогою антонімів, зокрема й контекстуальних, або через загальний внутрішній зміст: ***Російські терористи** як були **жалюгідними**, такими й зайшли в цей рік. **Наші ж захисники** як були **молодці**, так і 1 січня себе показали дуже добре* (1 січня 2023 року); *Для багатьох людей у світі тепер це **гордість** – мати друзів серед українців. Згадайте, як колись українцям хотілося мати друзів серед іноземців* (28 грудня 2022 року); *І, вибачте, якщо хтось із політичного класу України думає, ніби, коли він **спускається** на лижах **із гори**, то цим мотивує солдатів **підніматися з окопів** і йти у наступ, – це ознака божевілля, і таких у політиці не буде* (28 грудня 2022 року).

Однією з витончених форм вираження іронії є використання окличних речень: *Саме Україна об'єднала Європейський Союз. **Виявилось, що це можливо!*** (28 грудня 2022 року).

Почасти Володимир Зеленський вдається до риторичних запитань: *Що скажете, ваші високоповажності, вельмишановні лідери держав та урядів?* (23 вересня 2021 року); *З вірою в це у 1945 році Україна стала однією з держав – засновниць ООН. Сьогодні вони були б шоковані, побачивши в темі Генасамблеї слова «забезпечити права всіх народів». Я впевнений, вони б сказали: «А що ж ви робили всі ці 76 років?»* (23 вересня 2021 року); *Ми хочемо оживити ООН? Може, для цього ООН має рухатись? Бути мобільною і швидкою? Може, нам час зустрічатися там, де можна реально почути й побачити ці глобальні проблеми?* (23 вересня 2021 року).

Стилістичні повтори також можуть функціонувати в тексті промови як іронічні елементи: *А у відповідь чуєш, що хтось цього не хоче робити... **Але дуже занепокоєні!** Але ж дайте тоді нам літаки, говоримо ми нашим партнерам. Відповідають: ось-ось... Уже скоро. Трішки потерпіть. **Але дуже-дуже всі занепокоєні*** (15 березня 2022 року).

Комічний ефект також може досягатися через парцельовані конструкції: *У Чорному морі децю поменшало **флагманів**, а один **сумнозвісний міст** дедалі частіше працює на виїзд, а не на в'їзд. Якщо працює* (28 грудня 2022 року) – у цьому прикладі ефект посилений ще й за допомогою іронічного авторського епітету; *Може, російська армія й не знала, що **здатна аж так стрімко тікати**. Тікати, лишаючи все: **позиції, зброю, своїх солдатів і колаборантів*** (28 грудня 2022 року).

Висновки. Отже, Володимир Зеленський нова людина в українській політиці, який від початку своєї кар'єри зазнав трансформацій: від актора – до президента, і від президента доби стабільності – до президента воєнного часу.

Динаміка його перетворень і здатність використовувати художні засоби під час творення комічного в промовах, паралельно втримувати увагу аудиторії, призводить до того, що інші українські політики залишаються особами другого плану.

Для спілкування з аудиторією він обирає неформальний, розмовний стиль, не використовує метафор і епітетів, не включає пафос, не цитує класиків.

Володимир Зеленський своїми промовами – це український народ, глава держави, і головний оповідач про події, що розгортаються щодня.

Із початку повномасштабного вторгнення росії в Україну він змінює свій образ, уникає офіційних костюмів, надає перевагу військовому одягу, і тим самим засвідчує вихід за межі політичних ритуалів. Ми спостерігаємо екстраординарну трансформацію для політика, рейтинг якого падав за кілька місяців до початку війни. Сьогодні Президент України Володимир Зеленський очолив список найвпливовіших людей Європи.

Наше дослідження доводить, що емоційність, насиченість художніми засобами та стилістичними фігурами, алюзіями, засобами комічного є характерними ознаками мовлення Володимира Зеленського. Президент України у своїх промовах використовує комічне, як стилістичний прийом, у різних проявах і з різною комунікативною метою, бо це невід'ємний елемент успішного публічного виступу, а також

найбільш вдала форма для вираження думок, настроїв, почуттів.

Пропонована стаття відкриває перспективи подальших напрацювань і може стати матеріалом для

написання подальших наукових розвідок. Зокрема, нам видається цікавим дослідження функціонування фразеологічних одиниць у медійному просторі (на прикладі промов Володимира Зеленського).

Список літератури:

1. Анучина Л. В. Естетика. URL: <http://uristinfo.net/uchebnyematerialy/279--estetika--za-red-lv-anuchinoi-ov-umanets-/8774-kategoriyi-estetiki.html?s>
2. Вусик Г. Л. Навмисна дисфемінізація в сучасному політичному дискурсі (на прикладі промов політиків). *Науковий вісник Херсонського державного університету*: серія «Перекладознавство та міжкультурна комунікація». Херсон, 2018. С. 20–25.
3. Деренчук Н. В. Особливості функціонування комічного в українській політичній комунікації // *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство)* : зб. наук. праць / [гол. ред. І. Я. Завальнюк]. Вінниця : ТОВ Фірма «Планер», 2017. Вип. 24. С. 102–107.
4. Калита О. М. Лінгвістична сутність іронії та семантичні механізми формування іронічного смислу // *Українська мова*. 2006. № 2. С. 67–74.
5. Калита О. М. Типи комічних текстів та особливості їх стилістичного аналізу // *Лінгвостилістичні студії*. 2015. Вип. 2. С. 54–61.
6. Колоїз Ж. В. Індивідуально-авторські інновації як стилістичний засіб національної сміхової культури // *Література. Фольклор. Проблема поетики* : [Зб. наук. праць]. Вип. 18. Ч. 2: Питання менталітету в українській літературі. К.: Акцент, 2004. 740 с.
7. Островська А. О. Комічне як естетична категорія. URL : <http://otherreferats.allbest.ru/ethi /0007980>
8. Савіна Ю. Лінгвопоетичні засоби створення комічного та їх відтворення у процесі перекладу (на матеріалі творів Дж. К. Джерома й О. Генрі та їх українськомовних перекладів). *Закарпатські філологічні студії*: науковий журнал / голов. ред. І. М. Зимомря. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2019. Т. 2. Вип. 9. С. 58–64.
9. Самохіна В. А. Современная англоязычная шутка: [монография]. Харьков: ХНУ им. В. Н. Каразина, 2008. 356 с.
10. Шумейко О. А. Мовні засоби творення комічного в сучасній українській поезії (на матеріалі творів другої половини XX століття). Харків, 2007. URL: http://www.br.com.ua/referats/dysertacii_ta_autoreferaty/59379-1/html

Vusyk H. L., Rula N. V. ARTISTIC MEANS OF CREATING THE COMIC IN POLITICAL SPEECHES OF THE PRESIDENT OF UKRAINE VOLODYMYR ZELENSKY

The article examines the functioning of artistic means of creating the comic in the speeches of the President of Ukraine Volodymyr Zelenskyy.

Today, political discourse has become one of the most common objects of research in linguistics, with current trends toward the transformation of political stereotypes modifying the ethical principles of political communication and the established norms of political culture in every possible way.

For the first time, a comprehensive description of the artistic means of creating the comic, which is involved in the formation of the main communicative features of Volodymyr Zelenskyy's speech, is presented.

It should be noted that in the political space of speeches, the speech of the President of the country is an ordered sequence of words presented to the audience, which has a specific psychological, social and practical purpose.

The practical significance of the findings is that the factual material can be used for the work of journalists, political scientists, public relations specialists, and political technologists who work with text.

The study found that constant changes in the political life of Ukraine affect the language of the President's public speeches.

Political discourse is the most representative in terms of revealing a set of possible artistic means, so our study is based on the material of the political speech of the President of Ukraine Volodymyr Zelenskyy.

The proposed article opens up prospects for further work and may become material for further scientific research on the peculiarities of Volodymyr Zelenskyy's speeches.

Key words: *President of Ukraine Volodymyr Zelenskyy, public speech, political speech, speech, means of comic, humor, satire, irony, self-irony, sarcasm, comic effect.*